

Arrestnummer C/ 753 /2013
Repertoriumnummer 2013/1829
Datum van uitspraak 24 april 2013
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal 2007/PGA/547 2007/VJ11/547

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

De eerste en de tweede

I.

Te tussen 10 april 2001 en datum der onderhavige dagvaarding

Bij inbreuk op de artikelen 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed geleden te
gekadastreerd als

- nr.   bouwland met een oppervlakte van 60a 16ca
- nr.   weiland met een oppervlakte van 8a 60ca
- nr.   weiland met een oppervlakte van 2ha 49a 13ca
- nr.   weiland met een oppervlakte van 7a 31 ca
- nr.   landgebouw, met een oppervlakte van 3a 04ca
- nr.   bouwland, met een oppervlakte van 1ha 07a 50ca

allen eigendom van verdachten ingevolge akten van aankoop van 27 november 1979 en van 9 juni 1988 verleend door notaris   te

als eigenaars toegestaan of aanvaard te hebben dat de hierna vermelde werken, handelingen of wijzigingen zoals omschreven in artikel 99 of 1001 van het voormelde Decreet van 18 mei 1999, uitgevoerd zijnde, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, of in strijd met een ruimtelijk uitvoeringsplan waarvoor toepassing werd gemaakt van artikel 102 of 103 §1-3-4, of met een stedenbouwkundige of verkavelingsverordening zoals bedoeld in artikel 54 tot en met 60,

voortgezet of in stand gehouden worden,

In casu:

- een paardenstal met afmetingen ca. 5m op 15m in staalplaat
- een berging in ijzeren platen met betonnen vloerdek
- een paardenstal in betonblokken met betonnen vloerdek en staalplaten dak
- een paardenstal in Ytongblokken met betonnen vloerdek (waarin ca. 8 paardenboxen)
- stal in grijze betonblokken afgedekt met geprofileerde staalplaat en poutrellen
- wegenissen verhard met gemalen Ytong
- opslag van allerlei bouwmaterialen en bouwpuin, allerlei afgedankte voertuigen, laadwagens, stacaravans;

II.

Te tussen 10 april 2001 en datum der onderhavige dagvaarding:

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, spijs het verbod afvalstoffen verwijderd of achtergelaten te hebben in strijd met de voorschriften van het Decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, in casu allerlei bouwmaterialen en bouwpuin, allerlei afgedankte voertuigen, laadwagens, stacaravans.

De dagvaarding werd overgeschreven met vermelding:

Overgeschreven Hypotheekbewaring
Kosten: Vierenzeventig euro negenenzestig cent
De Bewaarder, (get.)

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 23 februari 2007 door beklagde tegen alle schikkingen te zijnen laste
- op 26 februari 2007 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied tegen beide beklagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen opzichts eerste beklagde en bij verstek opzichts tweede beklagde, door 1 rechter op 9 februari 2007 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

De periode van incriminatie dient verduidelijkt te worden als volgt:
tussen 10 april 2001 en 20 oktober 2005."

...

Op strafgebied

Verklaart beklagde niet schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub I en II zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verduidelijkt bij huidig vonnis en spreekt haar hiervan vrij.

Verklaart beklagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I en II zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verduidelijkt bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 45 opdecimies en aldus gebracht op 5.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Gelast ambtshalve het uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of van de helft van de vervangende gevangenisstraf, gedurende een periode van 3 jaar.

Verplicht beklaagde tevens tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecimies en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt eerste beklaagde tot de kosten, tot op heden begroot op 41 €.

Herstelvordering.

Verklaart de herstelvordering ontvankelijk.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen de afbraak van de wederechtelijke opgerichte constructies impliceert, zijnde;

- het verwijderen van de paardenstal in staalplaat met een geschatte oppervlakte van ongeveer 5.00m x 15.00m en een hoogte van ongeveer 4.00m, hellend naar 3.00m inclusief eventuele grondplaat;
- het verwijderen van de berging van ijzeren platen (binnenmuren in Ytongblokken) met een geschatte oppervlakte van ongeveer 4.00m x 5.00 m en een hoogte van ongeveer 2.20m, inclusief betonnen vloerdek;
- het verwijderen van de paardenstal in betonblokken, met een geschatte oppervlakte van ongeveer 34.00m x 11.00m en een hoogte van ongeveer 2.80m, inclusief de betonnen vloerdek;
- het verwijderen van de paardenstal in Ytongblokken, met een geschatte oppervlakte van ongeveer 25.00m x 6.00m en een hoogte van ongeveer 3.00m tot 3.30m, inclusief de betonnen vloerdek;
- het verwijderen van de stal in grijze betonblokken (ruwbouwconstructie) met een geschatte oppervlakte van ongeveer 20.00m x 6.00m en een hoogte van ongeveer 2.20m inclusief het verwijderen van een eventuele grondplaat;
- het opbreken van de wegenis verhard met gemalen Ytong over het terrein als toegang naar de achterliggende paardenweide, inclusief de afvoer van alle gebruikte materialen;
- het volledig verwijderen van restanten van bouwmaterialen en bouwpuin (Ytongblokken - Ytongpanelen - eternieten golfplaten - Isolatiepanelen - ijzeren platen) alsmede de verwijdering van

afgedankte voertuigen, laadwagens, stacaravans e.d. ... her en der verspreid over het terrein.

en dit binnen de ZES MAANDEN, nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, of de burgerlijke partij(en) ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid of de burgerlijke partij(en) die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan of te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en inyorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt daarenboven tot een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet-uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel uit dit vonnis dat de naam, de voornaam, het beroep en de woonplaats van betichte bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Ondergetekende Griffier bevestigt dat de identiteit van eerste beklagde overeenstemt met de stukken zoals weergegeven in het betreffende dossier.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, bij verstek ten aanzien van de beklagde sub 2 en op tegenspraak voor het overige, gewezen door het hof van beroep te Antwerpen, 12e kamer, op 7 januari 2009, werd als volgt beslist:

...

Omschrijving van de feiten

De feiten van de tenlastelegging sub I dienen geactualiseerd en heromschreven te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

De feiten sub II dienen heromschreven te worden als volgt:

"Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door artikel 4 van het Decreet van 20 april 1994 en artikel 21 van het Decreet van 22 april 2005, spijs het verbod, afvalstoffen achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, nl. allerlei bouwmaterialen en bouwpuin, allerlei afgedankte voertuigen, laadwagens en stacaravans."

Preciseert de datumbepaling van beide tenlasteleggingen als "van 10 april 2001 tot 20 oktober 2005".

...

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Actualiseert, heromschrijft en preciseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals voormeld;

Vooraleer verder recht te doen;

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 30 september 2009 om 10.30 uur;

Houdt de beslissing over de kosten voorlopig aan.

3.2.

Het eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (thans Handhavingsbeleid) d.d. 20 maart 2009 werd neergelegd op de griffie van het hof van beroep van Antwerpen op 2 april 2009.

3.3.

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 7 september 2011 en 3 april 2013.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de zaak in zijn geheel hernomen op de terechtzitting van 7 september 2011.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagde de Laat in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Omschrijving van de feiten

Conform het kantschrift van het Openbaar Ministerie van 30 september 2009 en 3 april 2013, dient de omschrijving der feiten sub I. en II. geactualiseerd te worden als volgt:

Feiten sub I.

De feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a) en c), 93.4°, 93.5° a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij

artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven zijnde als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1° a) en c), 4.2.1.4° en 4.2.1.5° a) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

Voor deze feiten geldt echter geen strafsanctie meer, overeenkomstig art. 6.1.1. alinea 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of artikel 146 derde lid van het Decreet van 18 mei 1999, gezien de instandhouding van inbreuken bedoeld bij art. 6.1.1. eerste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of artikel 146.1° van het Decreet van 18 mei 1999 niet geldt voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden zoals bepaald bij art. 1.1.2.10° van voormelde Codex of artikel 2.16° van het Decreet van 18 mei 1999.

Feiten sub II.

van 10 april 2001 tot 20 oktober 2005

Bij inbreuk op art. 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen zoals gewijzigd door art. 4 van het decreet van 20 april 1994 en art. 21 van het Decreet van 22 april 2005, splijts het verbod afvalstoffen achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk allerlei bouwmaterialen en bouwpuin, allerlei afgedankte voertuigen, laadwagens en stacaravans".

Hier wordt aan toegevoegd

- dat art. 56 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen met ingang van 1 mei 2009, conform art. 93 van het Besluit van de Vlaamse regering van 12 december 2008 ter uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, gewijzigd wordt bij art. 23 van het Decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen";
- dat art. 58 tot en met 61 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen met ingang van 1 mei 2009, conform art. 93 van het Besluit van de Vlaamse regering van 12 december 2008 ter uitvoering van titel XVI van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opgeheven worden bij de art. 24 tot en met 27 van het Decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" en artikel 59 vervangen zijnde door artikel 16.6.4 van voornoemd Decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij artikel 9 van het Decreet van 21 december 2007;
- dat de feiten, conform artikel 93 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ter uitvoering van titel XVI van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vanaf 1 mei 2009 strafbaar gesteld zijn bij artikel 56 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij artikel 23 van het Decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen", en bij artikel 16.6.3.§1 lid 2 van voornoemd Decreet van 5 april 1995 en artikel 16.6.5 van voornoemd Decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij artikel 9 van het Decreet van 21 december 2007 (B.S. 29.02.2008) en artikel 16.6.6 van voornoemd Decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij artikel 38 van het Decreet van 30 april 2009 (B.S. 25.06.2009).

Met ingang van 1 juni 2012 dienen de feiten thans als volgt te worden omschreven gelet op de publicatie in het Belgisch Staatsblad op 28 februari 2012 van het "Materiaaldecreet" van 23 december 2011:

"Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd,

meer bepaald in strijd met de artikelen 3, 12 §1 en 69 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (B.S. 28.02.2012), allerlei bouwmaterialen en bouwpuin, allerlei afgedankte voertuigen, laadwagens en stacaravans,

de feiten strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig artikel 16.6.3.§1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

de feiten voor zover gepleegd voor 1 mei 2009 strafbaar gesteld volgens de artikelen 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen".

De strafbaarheid en bestraffing zijn niet gewijzigd, en de feiten evenmin.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

4.2.1.a. De feiten sub I. ten aanzien van beide beklaagden: stedenbouwinbreuken.

De in stand gehouden bouwwerken liggen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij KB van 22/03/1978. Zij liggen derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals bepaald door art. 1.1.2.10° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening of door art. 2.16° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd.

Voor de feiten voorzien onder de tenlastelegging I. geldt dan ook geen strafsancie meer overeenkomstig art. 6.1.1. lid 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening of art. 146 derde lid van het decreet van 18 mei 1999.

Het hof verwijst naar de feiten zoals omschreven in de dagvaarding. De feiten worden omschreven met de vermelding van de inbreuken in de algemene bewoordingen van het decreet en door de kadastrale

omschrijving van het kwestieuze onroerend goed, gevolgd door een verdere verduidelijking voor welke feiten beklagden zich dienen te verantwoorden:

"...

voortgezet of in stand gehouden worden,

in casu:

- *een paardenstal met afmetingen ca. 5m op 15m in staalplaat*
- *een berging in ijzeren platen met betonnen vloerdek*
- *..."*

De eerste rechter heeft de feiten van instandhouding ook niet heromschreven naar feiten van oprichting. Ook het feit dat in de oorspronkelijke PV 's wel sprake is van oprichting en strijdigheid met de gewestplanvoorschriften alsook in de herstellvordering, is irrelevant. De omschrijving van de feiten zoals in de dagvaarding is vermeld, is duidelijk en voor geen betwisting vatbaar en beoogt enkel feiten van instandhouding.

De stedenbouwkundige inspecteur houdt dan ook ten onrechte voor dat het hof dient te oordelen over de feiten van oprichting. De argumentatie met betrekking tot de verjaring is derhalve doelloos.

Het hof dient niet te oordelen over de vraag of die wederrechtelijke constructies nu al dan niet vergund zijn, gezien het enkel gevat is voor de feiten van instandhouding.

Niettegenstaande de feiten van instandhouding in landschappelijk waardevol agrarisch gebied op het ogenblik van de dagvaarding wel strafbaar waren en op het ogenblik van de berechting niet meer, dan nog houdt de stedenbouwkundige inspecteur ten onrechte voor dat ingeolge éénheid van opzet met de feiten van oprichting het hof wel nog gevat is om te oordelen over de strafbaarheid van deze feiten. Immers het hof is niet gevat voor de feiten van oprichting, dus is er ook geen sprake van éénheid van opzet met de feiten van instandhouding. Ook het feit dat op het ogenblik van het instellen van de herstellvordering de feiten van instandhouding in landschappelijk waardevol agrarisch gebied nog strafbaar waren, betekent niet dat het hof nu nog om dezelfde reden dient te oordelen over de strafbaarheid van deze feiten ingeolge éénheid van opzet met de feiten van oprichting.

Bijkomend houdt de stedenbouwkundige inspecteur echter voor dat deze feiten nog steeds strafbaar zijn na depenalisatie van het misdrijf van Instandhouding, desgevallend onder een andere kwalificatie. Door de illegale constructie te gebruiken strijdig met de bestemmingsvoorschriften of stedenbouwkundige vergunningen zou dit een complexe actieve handeling vormen die te onderscheiden is van Instandhouding en onder de kwalificatie "voorzetting" deel uitmaakt van de ten laste gelegde feiten, zowel op grond van art. 6.1.1, eerste lid, 1° als 6° VCRO nu dergelijke inbreuk eveneens als een oprichtingsmisdrijf en aflopend misdrijf dient te worden beschouwd. De gedraging van Instandhouding kan niet heromschreven worden als een handeling van voortgezet gebruik ongeacht de aard van de norm die bij dit strijdig gebruik zou zijn overtreden. Immers, de vermeende inbreuk op het art. 6.1.1, eerste lid, 1° en 6° VCRO betreft dan gebeurlijk nieuwe of andere feiten dan die waarmee het hof is gelast en die kunnen niet voor het eerst in hoger beroep aanhangig gemaakt worden.

Dit vindt ook steun in het arrest van het Hof van Cassatie van 10.01.2012 waarin een onderscheid gemaakt wordt tussen enerzijds het "plegen" of "het voorzetten" van de inbreuk op een bestemmingsvoorschrift door een daarmee strijdig gebruik (die meerdere positieve als aflopende handelingen van gebruik veronderstellen) en anderzijds de strafbare "instandhouding" die één voortdurend misdrijf van behoud van de delictuele toestand van gebruik (ontstaan ten gevolge van voormelde positieve handelingen) veronderstelt waaraan de dader geen einde heeft gesteld.

Ten onrechte houdt de stedenbouwkundige inspecteur voor dat het gebruik vervat zit in het misdrijf van Instandhouding van de illegaal opgerichte en in gebruik genomen constructie. Het hof verwijst naar de bewoordingen in de dagvaarding zoals reeds hoger geciteerd en die duidelijk zijn.

Deze feiten vermelden niet het bestaan van meerdere inbreuken die door eenheid van opzet zouden verbonden zijn maar enkel een feit van Instandhouding dat niet langer strafbaar is.

De herstellvordering op grond van instandhouding

Overeenkomstig artikel 6.1.1, laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan een herstellvordering die is ingesteld op grond van Instandhouding vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is, wat hier het geval is.

De tekst van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de wil van de decreetgever zijn daaromtrent zeer duidelijk, wat ook bevestigd werd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest d.d. 29 juli 2010.

Ten onrechte wil de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering dan ook koppelen aan het misdrijf van oprichting voorzien in artikel 6.1.1.lid 1.1°, zijnde feiten waarmee het hof niet gelast is en er derhalve geen rechtsmacht over heeft.

In zoverre de eiser tot herstel de herkwalificering betracht van de feiten van Instandhouding waarmee het hof wel gelast is naar een Inbreuk op artikel 6.1.1.lid 1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, is dergelijke herkwalificering doelloos want zij zou leiden tot een identiek gevolg, nu ook voor dergelijke inbreuk een herstellvordering overeenkomstig art. 6.1.1. vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening niet langer meer kan worden ingewilligd indien, zoals hier, overeenkomstig art. 6.1.1. derde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de strafsanctie voor het Instandhouden van dergelijke inbreuk niet meer geldt, vermits de beweerd wederrechtelijke handeling op het ogenblik van de Instandhouding niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied. Derhalve geldt voor deze inbreuken ook artikel 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en kan de herstellvordering niet langer worden ingewilligd. De herkwalificering is derhalve niet nodig, want de feiten zijn correct omschreven, en bovendien onnuttig want ze leidt tot een identiek gevolg zoals uitdrukkelijk gewild door de decreetgever.

De overige argumentatie van de eiser tot herstel is niet van aard het hof anders te doen oordelen en/of niet ter zake dienend onder meer in verband met de verjaring van de feiten. De herstellvordering kan als accessorium enkel maar gekoppeld worden aan feiten waarmee het hof gelast is.

4.2.1.b. De feiten sub II: inbreuk op het Materiaaldecreet ten aanzien van beide beklaagden

Om redenen zoals uiteengezet door de eerste rechter die het hof herhaalt en overneemt zijn de feiten sub II. In hoofde van beklagde de Laat niet bewezen gebleven.

Ten aanzien van beklagde is na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, zijn schuld aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven en geactualiseerd bewezen gebleven. Hiervoor verwijst het hof naar de

motivering van de eerste rechter die het herhaalt en overneemt en aanvult als volgt.

De vaststellingen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar: de aangetroffen voorwerpen (allerhande bouwmaterialen, steenpuin, afvalhout, plastic, oude metalen profielen, oude caravans, afgedankte paardenaanhangwagens en voertuigen ..., zie vaststellingen op 10/01/2001, 24/04/2005, 1/04/2008, 6/1/2011, 27/02/2012 en op 21/12/2012) liggen los door mekaar, kriskras verspreid over het terrein en niet afgesloten van regen en wind en betreffen wel degelijk afvalstoffen, zijnde goederen waarvan beklagde en/of derden zich hebben willen ontdoen of zich al hadden ontdaan nu deze voor hen geen waarde meer hadden, niet meer konden aangewend worden voor het gebruik waarvoor ze bestemd waren, en niet dienden om opnieuw in het normaal handelscircuit te worden gebracht. Het is hierbij van geen belang of deze goederen op zich nog een zekere economische waarde hebben en zelfs het al dan niet economisch hergebruik is irrelevant voor het definiëren van een stof als afvalstof. Immers uit de gegevens van het strafdossier, meer bepaald gelet op de aard van de aangetroffen goederen, staat het vast dat een ernstige voorbehandeling noodzakelijk is om ze eventueel terug tot hergebruik te bestemmen, dit wil zeggen het opnieuw aanwenden van een product/materiaal voor hetzelfde doel of voor een soortgelijk doel als waarvoor zij oorspronkelijk bedoeld waren. Die noodzakelijke voorbehandeling is alleszins meer dan een loutere kleinere herstelling of een eenvoudige behandeling en in afwachting van die voorbehandeling verliest de stof haar karakter van afvalstof niet.

De bewering dat het puin van de Ytongblokken dienstig is voor de omzetting van ammoniak van meststoffen in stikstof is een bewering die door geen enkel objectief gegeven wordt gestaafd. Afgedankte caravans en machines, geaccidenteerde voertuigen en onderdelen van vrachtwagens zijn eveneens afval om hoger vermelde redenen. Het feit dat inmiddels deze afgedankte goederen voor het merendeel verdwenen zijn doet geen afbreuk aan de strafbaarheid in de voorziene tijdsperiode. Het feit dat er geen duidelijk vermelding is van het aantal afgedankte voertuigen waardoor niet kan worden uitgemaakt of de wettelijke norm is overschreden, is irrelevant. Immers, het achterlaten van afval zonder specificering welke hoeveelheden werden aangetroffen, is strafbaar. Ook het feit dat de nog aanwezige caravan "mogelijks" nog gebruikt wordt om in bepaalde gevallen paarden te bewaken, aanvaardt het hof niet gezien de slechte toestand waarin deze caravan zich bevindt zoals blijkt uit de vele foto's gevoegd aan het strafdossier.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde
- het gunstig strafrechtelijk verleden in hoofde van beklaagde
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van milieu en voor de mens en de natuur,
- het feit dat de eerste vaststellingen reeds dateren van 2001 en tot op heden weliswaar een aantal goederen werden verwijderd maar het terrein nog steeds bezaaid is met allerlei rommel en afval hetgeen een zeer slordige indruk maakt,
- het tijdsverloop tussen de feiten en de uiteindelijke berechting van de feiten zonder dat er sprake is van de overschrijding van de redelijke termijn; het hof gaat dan ook niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van een eenvoudige schuldigverklaring.

Aan de beklaagde wordt uit hoofde van de voormeld bewezen feiten sub II. een geldboete opgelegd van 1.500 euro, met 45 opdediemen te verhogen en alzo gebracht op 8.250 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu het bewuste feit reeds geruime tijd geleden gepleegd werd kan aan de beklaagde die daartoe in de wettelijke voorwaarden verkeert, met betrekking tot het feit sub II. zoals geactualiseerd, uitstel van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van de geldboete worden verleend, zoals hierna bepaald.

Hopelijk zal dit uitstel de beklaagde er toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; de duur van het uitstel dient bepaald op 3 jaar teneinde een maximaal nuttige preventieve werking te verkrijgen.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De eerste rechter heeft terecht geoordeeld dat beklaagde gehouden is op het kwestieuze perceel de aanwezige afvalstoffen te verwijderen weliswaar op grond van 16.6.4 van het decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij art. 9 van het decreet van 21.12.2007 en dit binnen een termijn van 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest. Deze verplichting wordt hem opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging om reden dat beklaagde blijkbaar niet zinnens is daaraan vrijwillig te voldoen

ondanks een aanmaning en de feiten al dateren van enkele jaren geleden (eerste vaststelling in 2001). Indien beklaagde niet vrijwillig overgaat tot de verwijdering binnen de opgelegde termijn zal de dwangsom verbeuren vanaf de eerste dag na vermelde termijn in zoverre het huidige arrest vooraf werd betekend, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 191, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 van het Strafwetboek
- 2, 3, 12, 15 tot 32, 54, 56 van het decreet van 2 juli 1981
- 93 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008
- 9, 21, 23, 24, 25, 26, 27 van het decreet van 21 december 2007
- 16.6.3.§1 lid2, 16.6.4. van het decreet van 5 april 1995
- 3, 12, 22, 23 tot 33, 68, 69, 79, 81, 86 van het decreet van 23 december 2011
- 12.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek
- 146 derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. derde en vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen.

Het tussenarrest van 7 januari 2009 verder uitwerkend;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en heromschrijft de feiten sub I. en II. zoals hoger uiteengezet (pagina's 8-11);

Stelt vast dat er geen strafsanctie meer is voor de feiten sub I. en ontslaat beide beklaagden uit dien hoofde van verdere rechtsvervolging;

Verklaart de beklaagde de Laat niet schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub II. en spreekt haar hiervoor vrij;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub II. zoals geactualiseerd en heromschreven;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze feiten sub II. zoals geactualiseerd en heromschreven tot een geldboete van DUIZEND VIJFHONDERD EURO gebracht op ACHT DUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de aan de beklaagde opgelegde geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld voor een gedeelte van DUIZEND EURO gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN, zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN effectief blijft;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004 doch niet na 31 december 2011;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Veroordeelt beklaagde overeenkomstig art. 16.6.4 van het decreet van 5 april 1995 tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van alle resterende afvalstoffen op het kwestieuze perceel binnen een termijn van ZES MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest;

Veroordeelt beklaagde voor het geval dat aan deze veroordeling tot inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van HONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde termijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht de veroordeelde tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt in rechte vast dat de herstellvordering met betrekking tot de tenlastelegging sub I. niet langer kan worden ingewilligd;

De kosten

Laat de kosten gerezen op de strafvordering in beide aanleggen met betrekking tot de beklaagde de Laat ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de op hem betrekking hebbende kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 144,44 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Verwijst de eiser tot herstel tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 24 april 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier